Šv. Pijaus X kunigų brolija

Lietuva

Aplinkraštis

Nr. 7

GEGUŽĖ – BIRŽELIS

2010

Turinys

Dažnai žmonės klausia kiek šis aplinkraštis kainuoja. Jis yra NEMOKAMAI, kadangi šv. Juozapas už jį moka. Bet šv. Juozapas visuomet ieško žmonių, kurie jam įvairiausiais būdais padėtų plėsti Jėzaus karalystę, ar per materialinę pagalbą, ar per religinės literatūros platinimą, ar per maldą ir kitus gerus darbus. Ar jis toliau galės tęsti savo iškilmingą darbą, priklauso nuo kiekvieno žmogaus atsiliepimo į jo kvietimą.

Mieli Tradicijos draugai,

Gegužės mėnuo yra ypatingai skirtas Dievo Motinos garbei. Tai labai tinka, turėtų juk taip būti, kaip gamtoje viskas pradeda žydėti, taip ir mūsų meilė Marijai bei visas mūsų dvasinis gyvenimas turėtų augti ir žydėti.

Visa tai yra pagal Dievo planą ir valią, nes Jis norėjo per Mariją tapti žmogumi ir ateiti į šį pasaulį. Marija buvo tarsi vartai, per kuriuos Kristus, visų išganymo ir šventumo malonių šaltinis, atėjo pas mus, bet ne tik įsikūnijimo akimirkoje. Ji ir vėliau buvo ir visada yra atsidavusi visa savo valia ir pilnu sutikimu Sūnaus išganymo darbui, dalyvavo ir dalyvauja jame. Taip ji tapo, kaip teologija ją vadina, bendraatpirkėja ir visų malonių tarpininke.

Ši Marijos misija nepasibaigė su Jėzaus mirtimi ar su Jo įžengimu į dangų, bet tęsiasi toliau ir tapo dar labiau veiksmingesne.

Jeigu Dievas per Mariją pasirinko kelią į pasaulį, tuomet žmonės negali padaryti nieko geresnio, kaip tik rinktis kelią per Mariją į Dievą.

To neįmanoma padaryti geriau, negu patikėti save Marijos globai ir pasiaukoti jai, pasirenkant Mariją kaip Valdovę ir jai save atiduoti kaip jos nuosavybę, kad ji mus lydėtų, formuotų ir mus tobulintų. Kas padaro tokį pasiaukojimą, tas jau nebegyvena sau ir savo pasaulietiškiems tikslams, bet – Marijos, kurios ketinimai visuomet tobulai dera su Dievo valia. Ir pati Marija, būdama iš visų motinų geriausia, padarys šias sielas panašias į Jėzų, kurį ji nešiojo savo įščiose. Taigi Marija priima ne tik mūsų atsidavimą kaip dovaną, bet ji priima taip pat visus mūsų rūpesčius bei gyvenimo uždavinius kaip savo ir dėl jų rūpinasi.

Siela, kuri pasidovanoja Marijai, ne tik nieko nepralaimi, bet netgi gali laimėti neapsakomai daug jau šiame gyvenime ir amžinybei.

Kaip labai tobulina sielą troškimas nuo pat pasiaukojimo akimirkos gyventi tik Marijai, veikti visuomet susijungus su jos valia ir ketinimais! Tokia siela niekuomet nėra viena, bet su ja veikia Marija, kuri, kaip šventieji sako, yra užtarianti visagalybė. Tokia siela turi ypatingą galią Dievo širdžiai, kuris mato joje ne tik kažkokį žmogų, bet – savo Motiną, kurios nuosavybė ji yra. Nėra geresnės

pratybos, kilnesnio ir tobulesnio būdo išrauti egoizmą iš savo širdies ir kovoti prieš nuodėmes, kaip pasiaukoti Marijai.

Tiek daug žmonių šiandien pasiduoda blogiui, tarnauja tik savo interesams, renkasi turtą, garbę, valdžią, nuodėmę arba tiesiog šėtoną kaip savo sielos viešpatį, nors jie dėl to praranda taiką šiame pasaulyje ir amžiną laimę. Todėl šiandien blogis yra ypač galingas. Ir velnias atlygina jų tarnystę amžina pražūtimi, tad daug nekaltų sielų yra įtraukiamos į tą pačią nelaimę.

Kad kuo daugiau sielų pasiaukotų Marijai ir, ypač, kunigai suprastų, jog nėra geresnės priemonės vesti sielas pas Kristų ir saugoti jas malonėje! Ar tik velnias nori turėti vienminčių ir šalininkų, o Marija – ne, kuriai tarnauti yra ne tik džiaugsmas, bet ir garbė, kuri trokšta ne sielų pražūties, bet – jų išgelbėjimo?

Apie Marijos reikšmę per jos Sūnaus karalystės įsteigimą ir pasiaukojimą jai nedaug kas parašė aiškiau negu šv. Liudvikas Grinjonas de Monfortas. Svarbiausias jo raštų rinkinys yra „Auksinė knyga" (ją galima įsigyti pas mus), kurioje yra aprašyta pasiaukojimo esmė ir pasiruošimas. Šie tekstai yra tikrai gilūs, tad kiekvieną kartą, kai mes juos vėl skaitome, atrandame naujus dalykus ir suprantame geriau.

Jūsų Kristuje,

kun. Josef Persie

Iki dabar rožančiaus žygio dėl Rusijos paaukojimo Nakaltajai Marijos Širdžiai rezultatas yra:

visame pasaulyje: virš 18 000 000 rožančių.

Rytų Europos šalyse:	Lietuvoje	23 823
	Estijoje	2 410
	Latvijoje	1 330
	Baltarusijoje	13 519
	Ukrainoje	188 097
	Lenkijoje	98 473
	Iš viso:	**327 642**

Motyvai pasiaukoti Švč. Mergelei Marijai[1]

Marija dovanoja save jos meilės vergui

[...] Švenčiausioji Mergelė, būdama švelnumo bei gailestingumo motina, niekada nenusileidžianti meile bei dosnumu, matydama, kad jai visiškai atsiduodama, norint ją pagerbti ir jai tarnauti, atsisakant visko brangiausio ir siekiant ją papuošti, pati neapsakomu būdu irgi visiškai atsiduoda tam, kuris jai visa dovanoja. Ji nugramzdina jį savo malonių bedugnėn; ji išpuošia jį savo nuopelnais; ji paremia jį savo galybe; ji apšviečia jį savo šviesa; ji apgaubia jį savo meile; ji perduoda jam savo dorybes: nusižeminimą, tikėjimą, skaistumą ir t. t.; ji tampa Jėzaus atžvilgiu jo laiduotoja, jo papildytoja ir jo viskuo. Galiausiai, kadangi šis žmogus visiškai pasiaukojo Marijai, Marija irgi jam visiškai pasiveda, tad apie šį Marijos tobuląjį tarną ir vaiką galima pasakyti tai, ką šv. Jonas Evangelistas kalbėjo apie save, dėl visų jos gėrybių priglaudęs Švenčiausiąją Mergelę: *Accepit eam discipulus in sua* („Mokinys pasiėmė ją pas save“, Jn 19, 27).

Jei siela ištikima, joje sukyla didelis nepatiklumas, panieka bei neapykanta sau ir didelis pasitikėjimas bei didelė pagarba jos gerajai Valdovei Švenčiausiajai Mergelei. Ji nebesiremia, kaip iki tol, savo nuostatomis, ketinimais, nuopelnais, dorybėmis ir gerais darbais, nes visiškai pasiaukojusi Jėzui Kristui per gerąją Motiną, turi tik vieną lobį, kuriame slypi visi sielos turtai. Šis lobis nebėra joje, jis – pati Marija.

Tai skatina artėti prie mūsų Viešpaties be vergiškos baimės ir skrupulų, pasijutus maldininku. Mokytasis tėvas Rupertas, darydamas užuominą į Jokūbo pergalę prieš angelą (Pr 32, 25–30), taria Švenčiausiajai Mergelei šiuos gražius žodžius: „O Marija, mano Valdove ir nepalytėtoji Dievo-žmogaus Jėzaus Kristaus Motina, ne savo, bet tavo nuopelnais apsiginklavęs, aš trokštu kovoti su šiuo Vyru, t. y. Dievo Žodžiu!“ – *O Domina, Dei Genitrix, Maria, et incorrupta Mater Dei et hominis, non meis, sed tuis armatus meritis,*

[1] Ištrauka iš: Šv. Liudvikas Marija Grinjonas de Monforas, *Auksinė knyga,* p. 92–95.

cum isto Viro, scilicet Verbo Dei, luctari cupio (*Rup. prolog. in Cantic.*).

Ak, kokie mes galingi ir stiprūs greta Jėzaus Kristaus, apsiginklavę vertos Dievo Motinos, kaip sako šv. Augustinas[1], meilingai nugalėjusios Visagalį, nuopelnais ir užtarimu!

2. Marija mūsų gerus darbus nuskaistina, papuošia ir padaro priimtinus jos Sūnui

Kadangi šia praktika visi geri darbai mūsų Viešpačiui atiduodami per šventosios Jo Motinos rankas, geroji Valdovė juos nuskaistina, išgražina ir padaro priimtinus savo Sūnui.

1. Ji nuvalo nuo jų visas savimeilės dėmes, kurios nepastebimai atsiranda, kai net geriausiuose poelgiuose kūriniai nejučiom paslysta. Jie patenka į tyras ir vaisingas jos rankas, kurios niekada nebūna tuščios ir nedykinėja, bet nuskaistina visa, ką paliečia, nuo gautosios dovanos nuvalydamos tai, kas gali būti gendama ar netobula.

2. Ji išgražina juos, papuošdama savo nuopelnais ir dorybėmis. Panašiai valstietis, norintis laimėti karaliaus bičiulystę ir palankumą, eina pas karalienę ir dovanoja jai obuolį, kuris yra visos jo pajamos, kad karalienė padovanotų jį karaliui. Priėmusi menką, vargingą valstiečio dovaną, karalienė įdės šį obuolį į didelį ir gražų aukso dubenį ir tada pateiks valstiečio vardu karaliui; taip obuolys, nors pats savaime ir nevertas, taps Jo Didenybės verta dovana, atsižvelgiant į dubenį, kuriame jis yra, ir į asmenį, kuris jį įteikia.

3. Ji dovanoja šiuos gerus darbus Jėzui Kristui. Iš to, kas dovanojama jai, ji galiausiai nieko nepasilieka sau; ji sąžiningai visa perduoda Jėzui Kristui. Ką nors perduodant jai, neišvengiamai duodama Jėzui; kai ji aukštinama ir šlovinama, ji tučtuojau pati ima aukštinti ir šlovinti Jėzų. Giriama ir laiminama, dabar, kaip ir kadaise, kai buvo pagarbinta šv. Elzbietos, ji gieda: *Magnificat anima mea Dominum* („Mano siela šlovina Viešpatį“, Lk 1, 47).

4. Ji skatina Jėzų priimti šiuos gerus darbus, kad ir kokia menka bei varginga būtų ši dovana šventųjų Šventajam ir karalių Karaliui. Kai žmogus ką nors dovanoja Jėzui pats, remdamasis savo

---

[1] Šv. Augustinui priskiriamas pamokslas *In fest. Assumpt. B. M. V.*

pastangomis ir padėtimi, Jėzus dovaną tikrina ir dažnai atmeta dėl ją darkančios savimeilės dėmės, kaip kadaise atmetė žydų aukas, kupinas savanaudiškumo. Tačiau kai Jam kas nors dovanojama per Jo mylimosios tyras ir mergeliškas rankas, Jis priima tai iš silpnumo, jei šis žodis čia leistinas, atsižvelgdamas ne tiek į tai, kas dovanojama, kiek į dovanojančią gerąją savo Motiną; Jis paiso ne tiek iš kur gauta ši dovana, kiek to, per ką jį gauta. Šitaip Marija, niekada neatstumiama ir visada gerai priimama savo Sūnaus, pasiekia, kad Jo Didenybė priimtų visa, ką ji dovanoja, ar tai būtų menkas, ar didelis dalykas; kad Jėzus sutiktų tai priimti, pakanka, kad dalyką perduoda Marija. Siekiantiems tobulumo šv. Bernardas yra taip pataręs: „Norėdami ką nors dovanoti Dievui, pasirūpinkite įteikti tai per labai priimtinas ir labai vertas Marijos rankas, jei nenorite būti atstumti“ – *Modicum quod offere desideras, manibus Mariæ offerendum tradere cura, si non vis sustinere repulsam* (šv. Bernardas, *Lib. de Aquæd.*)[1].

Argi ne pati prigimtis įkvepia mažuosius taip laikytis didžiųjų atžvilgiu, kaip matėme[2]? Kodėl gi malonė negalėtų mus paskatinti taip pat elgtis ir Dievo atžvilgiu, nes Jis be galo aukštesnis už mus, ir prieš Jį mes mažesni už atomus? Tačiau mes turime tokią galingą gynėją, jog ji niekada neatstumiama; tokią išradingą, kuri net žino visas paslaptis, kaip laimėti Dievo širdį; tokią gerą ir labdaringą, jog ji neatstumia net menkiausio ir pikčiausio žmogaus. Vėliau dar papasakosiu apie tikrąjį šių tiesų pirmavaizdį Jokūbo ir Rebekos istorijoje[3].

Šis pamaldumas – puiki priemonė teikti Dievui kuo didžiausią šlovę

Ketvirtas motyvas. – Ištikimai praktikuojamas, šis pamaldumas yra puiki priemonė visų mūsų gerų darbų vertę panaudoti kuo didžiausiai Dievo šlovei. Nors ir būdami įpareigoti, beveik niekas nesiekia šio kilnaus tikslo arba dėl to, kad nežino, kur slypi ta didžiausia Dievo šlovė, arba dėl to, kad jos nenori. Tačiau Švenčiausioji Mergelė, kuriai perleidžiama mūsų gerų darbų vertė ir

[1] *Serm. in Nativ. B. M. V.: de aquæductu*, 18.
[2] Žr. Nr. 147.
[3] Žr. Nr. 183 ir toliau.

nuopelnai, tobulai žino, koks yra didžiausias Dievo pašlovinimas, ir visa daro tik didesnei Dievo garbei. Todėl tobulas šios gerosios Valdovės tarnas, kaip sakyta, visiškai pasiaukojęs jai, gali drąsiai teigti, kad visų jo poelgių, minčių ir žodžių vertė panaudojama kuo didžiausiai Dievo šlovei, jei tik jis aiškiai neatšaukia savo aukos. Ar galima rasti, kas labiau paguostų sielą, mylinčią Dievą skaisčia bei nesavanaudiška meile ir branginančią Dievo šlovę bei naudą labiau negu savo?

Apie kunigų celibatą[1]

Nemažai žmonių, netgi dvasininkų, šiandien reikalauja kad Bažnyčia panaikintų kunigų celibatą kaip skandalų priežastį. Jie sako, celibatas, tik kaip vėliau įvestas Bažnytinis įsakymas, neturi ryšio su kunigystės esme. Todėl svarbu patikrinti, ar tai tiesa, ir giliau suprasti jo dvasinę reikšmę.

79. Kodėl Bažnyčia reikalauja iš kunigų laikytis celibato?

Būdamas antruoju Kristumi, kunigas turi visiškai priklausyti Dievui ir savo Viešpačiui Jėzui Kristui. Kadangi jis kiekvieną dieną stovi prie altoriaus ir atnašauja dieviškos meilės Auką, jis pats turi visą savo meilę dovanoti Dievui. Be to, jis privalo rūpintis jam patikėtomis sielomis kaip tėvas ir brolis, o to jis negalėtų daryti, jei turėtų ant pečių dar ir savo šeimą.

[1] Ištrauka iš: Kun. Matthias Gaudron, *Katalikų katekizmas apie Bažnyčios krizę.*

Katalikų kunigas visiškai susilygina su Kristumi, kuris irgi buvo nevedęs ir gyveno mylėdamas vien tik savo dangiškąjį Tėvą bei nemirtingas sielas.

Gyvenimas celibate, žinoma, yra didelė auka, tačiau ši auka turi tapti vaisinga Bažnyčiai. Kaip Kristus savo kančia atpirko pasaulį, taip ir kunigas tik tada galės daug padaryti dėl Bažnyčios ir dėl sielų išganymo, kai jis gyvens aukos gyvenimą. Kaip tik šiais laikais, kada gresia pavojus gyvenimo džiaugsmą matyti tik žmogiškoje ir kūniškoje meilėje, būtinai reikia celibato besilaikančių kunigų ir vienuolių pavyzdžio, kad primintų žmonėms apie aukštesnius dalykus ir idealus.

80. Ar celibatas nėra nenatūralus ir nežmogiškas reikalavimas?

Naujasis Testamentas moko, kad Dievui pašvęstas skaistus gyvenimas yra aukštas idealas. Kristus sako, kad esama ne tik eunuchų iš prigimties, bet ir tokių, *„kurie patys save tokius padarė dėl dangaus karalystės“* (Mt 19, 12). „Kas pajėgia išmanyti, teišmano!“

Žmonių santuoka yra paveikslas meilės, kuri turėtų viešpatauti tarp Kristaus ir sielos. Tačiau ji yra tik paveikslas, o ne tikrovė. Todėl po mirties ji bus išskirta. Danguje jau nebėra santuokos (plg. Mt 22, 30), tačiau visi gyvena vien tik Dievo meile, kuri jau dabar Dievui atsidavusioms sieloms yra vienintelė meilė. Todėl celibatas yra lyg įžanga į amžinąjį gyvenimą.

Kai žmogus savo aistras suvaldo ir palenkia aukštiems idealams, atsiskleidžia giliausia žmogaus esmė. Gyvulys to niekada negali padaryti, nes jį valdo instinktai. O žmogus gali atsisakyti savo kūniškų poreikių dėl aukštesnio gėrio ir netgi dažnai privalo tai padaryti. Jei jis to nepadarys, nusmuks iki gyvulio lygio.

Tai yra puikus Bažnyčios gyvybingumo ir džiaugsmingo tikėjimo įrodymas, kai jauni žmonės atsisako santuokos ir šeimyninės laimės tam, kad visiškai priklausytų Dievui. Nuo Bažnyčios atskilusios bendruomenės dažniausiai iš karto panaikindavo celibatą, nes tikriausiai nebegalėdavo savo sekėjams perteikti tos galios.

81. Ar celibato panaikinimas nepadidintų pašaukimų skaičiaus?

Gal panaikinus celibatą bent iš pradžių ir pagausėtų pašaukimų, tačiau taip blogio nenugalėtume, o kapituliuotume prieš jį. Tada kunigais taptų daug tokių, kurie apskritai neturi pašaukimo. Verčiau reikia klausti, kodėl anksčiau atsirasdavo pakankamai žmonių, galėjusių paaukoti tokią auką, o šiandien tokių žmonių labai reta.

Celibatas yra rimta kliūtis neturintiems pašaukimo. Kitaip daugelis siektų kunigystės visai dėl kitų, dažniausiai niekingų, motyvų, pvz., dėl pastovios darbo vietos, dėl geros algos, dėl garbingos padėties visuomenėje ir t. t. Didesnę dalį tokių žmonių nuo kunigystės sulaiko būtent celibatas, o Bažnyčiai ir tikintiesiems tai išeina tik į gera.

82. Ar celibato laikymasis siekia apaštalų laikus?

Yra beveik tikra, jog celibato laikymasis siekia apaštalų laikus, ir todėl nuo pat pradžios tai buvo Bažnyčios taisyklė. Nors pradžioje vyskupais bei kunigais dažnai tapdavo vedę vyrai, po šventimų jie privalėdavo susilaikyti nuo santuokinių santykių ir galėdavo su žmona gyventi – jei apskritai dar gyvendavo – tiktai kaip brolis ir sesuo.

Kai apaštalas Paulius, vardydamas vyskupo ar diakono savybes, pamini, kad šie būtų *„tik kartą vedę“* (1 Tim 3, 2.12), jis turi omeny ne kad jie toliau gali gyventi santuokoje, bet kad antrą kartą vedęs vyras netinka gyventi susilaikymo gyvenimą. Kas po savo pirmosios žmonos mirties dar jaučia naujos santuokos poreikį, tas atrodo neturįs pašaukimo gyventi celibate. Kitaip šie apaštalo žodžiai neturėtų jokios prasmės, nes jei dvasininkas gali toliau gyventi santuokoje, tai antroji santuoka neturėtų būti kliūtimi šventimams.

Vienas iš Bažnyčios Tėvų, šv. Epifanijus iš Salamio (315–403) rašo: *„Geriausia, jei kunigais taptų visiškai skaistūs vyrai, o jei ne, tai vienuoliai; tačiau jei ir vienuolių pritrūktų šioms pareigoms, tai kunigai turi būti išrenkami iš tų, kurie susilaiko nuo savo žmonų arba*

paprasčiausiai iš tų, kurie buvo vedę, tačiau dabar yra našliai."[1] Be *kita ko, šis Tėvas skundžiasi, kad šios taisyklės kai kur jau nebesilaikoma: „Kai kuriose vietose kunigai, diakonai ir subdiakonai pradeda vaikus. Aš atsakau, kad tai vyksta ne pagal taisykles, o dėl žmonių aplaidumo."*[2] Kai IV a. buvo išleisti pirmieji išsamūs celibato įstatymai, jie buvo paskelbti ne kaip naujovės, o kaip senosios tvarkos galiojimo naujas patvirtinimas. 390 m. Afrikos Susirinkimo Tėvai, sugriežtindami celibato pareigą, aiškiai rėmėsi netgi apaštalų tradicija.[3]

Šiandien dažnai teigiama, jog celibatas esąs XII a. išradimas. Čia tiesos yra tik tiek, kad Laterano II Susirinkimas (1139) paskelbė, jog ateityje dvasininkų santuokos būsiančios ne tik neleidžiamos, bet ir negaliojančios. Prieš tai diakonų arba kunigų santuoka buvo laikoma nors ir sunkia nuodėme, bet galiojančia santuoka.

83. Kodėl Rytų Bažnyčios kunigai gali gyventi santuokoje?

Rytų Bažnyčia viename VII a. sinode (Trulio II Sinodas 691 m.) nusileido tada paplitusiai praktikai ir leido iki šventimų vedusiems kunigams toliau gyventi santuokoje. Tik vyskupams liko privaloma senoji praktika. Popiežiai šią taisyklę paliko galioti ir į vienybę su Apaštalų Sostu grįžusiems Rytų Bažnyčios kunigams.

Turime suprasti, jog tai buvo atsitraukimas nuo ankstesnio idealo. Rytų Bažnyčia dar išlaikė tam tikras šio idealo liekanas: diakonas arba kunigas gali gyventi tik iki šventimų sudarytoje santuokoje, bet negali sukurti naujos. Taigi jei jo žmona miršta, jis privalo likti nebevedęs. Vyskupai įprastai renkami tik iš vienuolių luomo, kuriame celibatas išliko privalomas. Tačiau jei vyskupu būna išrenkamas vedęs kunigas, tai jis privalo nuo savo žmonos atsiskirti.

Apskritai, Rytų Bažnyčios tikintieji vedusius kunigus vertina kitaip, nei kunigus iš vienuolių luomo. Jie irgi mano, jog nevedęs kunigas tobuliau atspindi kunigo idealą, ir juo labiau pasitikima per išpažintį.

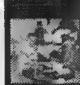
[1] *Expositio fidei,* 21. PG 42, 824.
[2] *Haer.* 59, 4. PG 41, 1024.
[3] Plg. puikią knygą šia tema: Stickler, Kard. A., *Der Klerikerzölibat.* Abensberg, Kral Verlag, 1993.

VšĮ „Laetitia“ leidybinio projekto „Už Tradiciją“ knygos

Siūlome įsigyti knygynuose, o taip pat Šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1, Kaune.

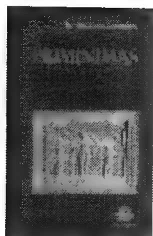
Tėvas Emanuelis - TRAKTATAS APIE BAŽNYČIOS TARNYSTĘ
Minkštas viršelis, 52 p. Kaina 2 Lt.
Žymaus prancūzų klebono, benediktino vienuolio, dvasinio rašytojo patarimai broliams kunigystėje, kaip išlaikyti maldos dvasią Bažnyčios tarnystėje.

TRADICINĖS IR NAUJOSIOS MIŠIOS
1969 m. liturginės reformos problema (straipsnių rinkinys)
Minkštas viršelis, 622 p. Kaina 20 Lt.
Detali teologinė ir liturginė Naujųjų Mišių analizė atskleidžia, kad šios apeigos nesuderinamos su katalikų Tradicija. Trumpa Romos ritualo istorija, visas tradicinių ir Naujųjų Mišių tekstas.

Šveicarijos fondas „UŽ GYVYBĘ“ - „MIRJAM... KODĖL TU VERKI?“ Moterų kančios po aborto
Minkštas viršelis, 184 p. Kaina 5 Lt.
Autentiški moterų liudijimai apie išgyvenimus po aborto (poabortinį sindromą). Knyga atvirai sako tiesą apie negimusių vaikų žudymą ir jo pasekmes pačiai motinai.

Šv. Vincentas Lerinietis - PRIMINIMAS
Minkštas viršelis, 72 p. Kaina 5 Lt.
Tai klasikinis veikalas apie Tradicijos reikšmę Bažnyčioje, kuriuo rėmėsi popiežiai ir Bažnyčios susirinkimai. Ši knyga parašyta V amžiuje, bet kaip niekada aktuali šiais modernizmo laikais.

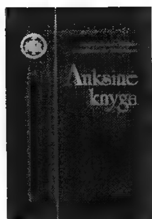
Arkivysk. Marcel Lefebvre - ATVIRAS LAIŠKAS SUTRIKUSIEMS KATALIKAMS
Minkštas viršelis, 160 p. Kaina 7 Lt.
Kodėl žymus misionierius ir hierarchas ryžtasi konfliktui su Roma? Nes iškilo grėsmė katalikų tikėjimui ir Bažnyčiai, kuriai jis tarnavo visą gyvenimą. Verta perskaityti ir nepritariantiems arkivysk. M. Lefebvre'o pozicijai!

Kun. Juozas Lomanas - QUO VADIS, MODERNIOJI EUROPA?
Minkštas viršelis, 336 p. Kaina 12 Lt.
Europos kelias iš pagonybės į katalikišką civilizaciją ir atgal į pagonybę. Tragiška istorija, iliustruota šimtais citatų iš žymių filosofų ir mokslininkų veikalų. Atstoja populiarų įvadą į moderniąją filosofiją.

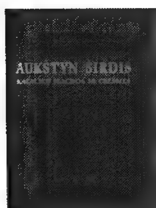
ROMA IR TRADICIJA. Šv. Pijaus X kunigų brolijos derybos su Vatikanu 2004 metais
Segta, 80 p. Kaina 3 Lt.
Rinkinyje pateikti interviu ir Brolijos gen. vyresniojo paskaita atskleidžia, kad Brolijos siūlomas grįžimas prie Tradicijos yra vienintelė išeitis iš šiandieninės krizės Katalikų Bažnyčioje.

Šv. Liudvikas Marija Grinjonas de Monforas – AUKSINĖ KNYGA

Kietas viršelis, 324 p. Kaina 24 Lt.

XVIII a. prancūzų šventojo veikalų apie tobulą pamaldumą Švč. Mergelei Marijai rinkinys. Katalikų dvasinės literatūros klasika.

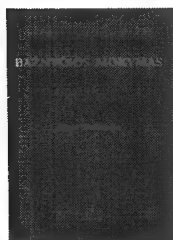
AUKŠTYN ŠIRDIS - Katalikų maldos ir giesmės

Net 900 puslapių ant plono popieriaus, kietas viršelis. Kaina 39 Lt.

Šv. Mišių (pagal 1962 m. Mišiolą) tekstas lotynų ir lietuvių kalbomis, visos žymiausios maldos, litanijos ir pamaldžios praktikos, šimtai lotyniškų ir lietuviškų giesmių (daugelis iš jų su natomis), patogi maldų ir giesmių rodyklė.

Geriausia dovana Pirmosios šv. Komunijos ar Sutvirtinimo proga!

Naujiena

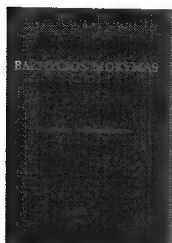

BAŽNYČIOS MOKYMAS – I knyga: Apie Bažnyčią

Kietas viršelis, 180 p. Kaina 22 Lt.

„Apie Bažnyčią“ prasideda knygų serija su garsiomis enciklikomis ir Bažnyčios magisteriumo tekstais. (Daugelis iš jų pirmą kartą išversta į lietuvių kalbą.) Daug mūsų laikmečio klausimų bei problemų popiežiai jau seniai numatė ir davė atsakymą. Pirmos knygos skaitytojas sužinos daug apie Bažnyčios įsteigimą ir konstituciją ir jos reikalingumą išganymui, taip pat apie popiežių ekumenizmo judėjimo įvertinimą iki Vatikano antrojo Susirinkimo.

Mes planuojame išleisti:

BAŽNYČIOS MOKYMAS –
II knyga: Bažnyčia ir liberalizmas

Pradėtos serijos tęsinys.
Pasirodys birželio mėnesio.

Trečia knyga: **„Apie Santuokos sakramentą ir auklėjimą“**
Ketvirta knyga: **„Modernizmas“**
Penkta knyga: **„Švč. Mergelė Marija išganymo darbe“**
Serija bus tęsiama.

Prel. Dr. F. Barkus – DIEVAS IR ŽMOGUS
Labai geras katekizmas suaugusiems ir vyresniems vaikams.
Pirmą kartą išleistas Romoje 1950 m., maždaug 500 p.

(Ne tik) **Anekdotas**

Vienas knygynas mums gražino atgal šv. Liudviko „Auksinę knygą“ su pastaba, „kad Lietuvos Vyskupų Konferencija uždraudė jos platinimą.“
Kitas knygynas labai apgailestavo, kad jie privalo mūsų išleistą knygą su enciklikomis pirmiausia leisti peržiūrėti jų teologui. Jie sakė, kad turėtų laikytis tokio nurodymo.
Keista: sektantai ir ezoterikai gali (netgi be pastabų) platinti jų žalingus raštus per katalikų knygynus. Bet Lietuvos Vyskupų konferencija bijo Šventųjų ir Popiežių tekstų. Mes linkime vyskupams niekada neturėti didesnių problemų.

Tegul taip būna! Padėkite JŪS mums platinti gerą literatūrą (ir ypač kunigams) sielų išganymui!

REKOLEKCIJOS

pagal šv. Ignacą

moterims: rugpjūčio 2 – 7 d.
vyrams: rugpjūčio 23 – 28 d.

Penkios dienos tam, kas svarbiausia gyvenime:

Koks mano gyvenimo tikslas? – Kaip išgelbėti savo sielą? – Atlikti gerą gyvenimo ižpažintį. – Kaip tvarkyti savo gyvenimą šitam tikslui? – Kaip Kristaus pavyzdys rodo man kelią? – Giliau pažinti tikėjimą. – Mano vieta bažnyčioje. – Kodėl katalikų tikėjimas teisingas?

Rekolekcijos – tai apmąstymo laikas Dievo akivaizdoje. Padedant kunigų paskaitoms, be pasaulio triukšmo ir išsiblaškymo, tyloje yra vienintelė galimybė rimtai apgalvoti svarbiausius gyvenimo klausimus. Kiekvieną dieną šv. Mišios. Kunigai pasiruošę jus išklausyti ir jums padėti.

Ypač šiandien rekolekcijos yra svarbu!

„Iki rekolekcijų mano tikėjimas buvo drungnas. Per rekolekcijas atradau Gyvąjį Tikėjimą. Supratau, kam gyvenu, gyvenimas įgavo naują prasmę. Supratau, kad turiu netrukdyti Dievui išganyti mano sielą, kad esu molis Jo rankose. Dėkoju Dievui už suteiktą Tikėjimo malonę.“

Viena rekolekcijų dalyvė 2009 m.

Rekolekcijos vyks šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1, Kaune. Jos prasidės pirmadienį, 12 val. (prašome atvykti ne vėliau kaip iki 11.30 val.) ir baigsis šeštadienį po Mišių (šv. Mišios 11 val.).
Auka už nakvynę ir maistą – 200 Lt.
Norinčius dalyvauti rekolekcijose prašome kreiptis į priorato kunigus:

tel.: (8–37) 345357 arba 8–618–12953,
arba el. paštu prioratas@fsspx.lt.

Liturginis kalendorius

Gegužės

Gegužės 1 Š – Šv. Juozapas Darbininkas, išp. – I klasė.
Nek. Marijos Širdies šeštadienis.
Gegužės 2 S – IV sekmadienis po Velykų – II klasė. *Motinos diena.*
Gegužės 3 Pr – Eilinė diena – IV. klasė; šv. Aleksandro I, pop., Evencijaus ir Teodulo, kankinių, ir šv. Juvenalio, vysk. ir išp., minėjimas.
Gegužės 4 A – Šv. Monika, našlė – III klasė.
Gegužės 5 T – Šv. Pijus V, pop. ir išp. – III klasė.
Gegužės 6 K – Eilinė diena – IV klasė. – *Kunigų ketvirtadienis.*
Gegužės 7 P – Šv. Stanislovas, vysk. ir kank. – III klasė.
Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.
Gegužės 8 Š – Eilinė diena – IV klasė.
Gegužės 9 S – V sekmadienis po Velykų – II klasė.
Gegužės 10 Pr – Šv. Antoninas, vysk. ir išp. – III klasė; šv. Gordiono ir Epimacho, kank., min. (Kaišiadorių vyskup.: katedros konsekr. metinės – I klasė.) – *Maž. lit.*
Gegužės 11 A – Šv. Pilypas ir Jokūbas, apašt. – II klasė. – *Maž. litanijos.*
Gegužės 12 T – Žengimo į dangų vigilija – II klasė. – *Mažosios litanijos.*
Gegužės 13 K – Viešpaties Žengimas į dangų (Šeštinės) – I klasė.
Gegužės 14 P – Eilinė diena – IV klasė; šv. Bonifaco, kank., min.
Gegužės 15 Š – Šv. Jonas Krikštytojas Salietis, išp. – III klasė.
Gegužės 16 S – Sekmadienis po Žengimo į dangų – II klasė.
Gegužės 17 Pr – Šv. Paskalis Bailonas, išp. – III klasė.
Gegužės 18 A – Šv. Venantas, kank. – III klasė.
Gegužės 19 T – Šv. Petras Celestinas, pop. ir išp. – III klasė; šv. Pudencijonos, merg., min.
Gegužės 20 K – Šv. Bernardino Sieniečio, išp., min.
Gegužės 21 P – Eilinė diena.
Gegužės 22 Š – Sekminių vigilija – I klasė.
Patariamas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.
Gegužės 23 S – Sekminių sekmadienis – I klasė.
Gegužės 24 Pr – Pirmadienis Sekminių oktavoje – I klasė.
Gegužės 25 A – Antradienis Sekminių oktavoje – I klasė.
Gegužės 26 T – Sekminių metų ketvirčio diena – I klasė.
Patariamas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.
Gegužės 27 K – Ketvirtadienis Sekminių oktavoje – I klasė.
Gegužės 28 P – Sekminių metų ketvirčio diena – I klasė.
Patariamas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.
Gegužės 29 Š – Sekminių metų ketvirčio diena – I klasė.
Patariamas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.
Gegužės 30 S – I sekmadienis po Sekminių, Švenčiausiosios Trejybės šventė – I klasė. *Tėvo diena.*
Gegužės 31 Pr – Švč. M. Marija Karalienė – II klasė; šv. Petronėlės, merg., min.

Birželis

Birželio 1 A – Šv. Angelė Meriči, merg. – III klasė. (Telšių vyskupijoje: Šv. Justinas, kank., vyskupijos globėjas – I Klasė.)
Birželio 2 T – Eilinė diena; šv. Marcelino, Petro ir Erazmo, vys., kank. min.
Birželio 3 K – Švenčiausiojo Kristaus Kūno šventė (Devintinės) – I klasė.
Kunigų ketvirtadienis.
Birželio 4 P – Šv. Pranciškus Karačiolas, išp. – III klasė.
Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.
Birželio 5 Š – Šv. Bonifacas, vysk. ir kank. – III klasė.
Nek. Marijos Širdies šeštadienis.
Birželio 6 S – II sekmadienis po Sekminių, – II klasė.
Birželio 7 Pr – Eilinė diena.
Birželio 8 A – Eilinė diena – IV klasė.
Birželio 9 T – Eilinė diena – IV klasė; šv. Primo ir Felicijono, kankinių, min.
Birželio 10 K – Šv. karalienė Margarita, našlė – III klasė.
Birželio 11 P – Švenčiausiosios Jėzaus Širdies šventė – I klasė.
Birželio 12 Š – Šv. Jonas Fakundas, išp. – III klasė; šv. Bazilido, Kirino, Naboro ir Nazarijaus, kankinių, min.
Birželio 13 S – III sekmadienis po Sekminių – II klasė.
(Vilkaviškio vyskupijoje: Šv. Antanas Paduvietis, išp. ir Bažn. mok., vyskupijos globėjas – I klasė.)
Birželio 14 Pr – Šv. Bazilijus Didysis, vysk., išp. ir Bažn. mok. – III klasė.
Birželio 15 A – Eilinė diena – IV klasė; šv. Vito, Modesto ir Krescencijos, kankinių, min.
Birželio 16 T – Eilinė diena – IV klasė.
Birželio 17 K – Šv. Grigalius Barbadikas, vysk. ir išp. – III klasė.
Birželio 18 P – Šv. Efremas Siras, diakonas, išp. ir Bažn. mok. – III klasė; šv. Morkaus ir Marcelijono, kankinių, min.
Birželio 19 Š – Šv. Julijona Falkonieri, merg. – III klasė; šv. Gervaso ir Protazo, kank., min.
Birželio 20 S – IV sekmadienis po Sekminių,- II klasė.
Birželio 21 Pr – Šv. Aloyzas Gonzaga, išp. – III klasė.
Birželio 22 A – Šv. Paulinas Nolietis, vysk. ir išp. – III klasė.
Birželio 23 T – Joninių vigilija – II klasė.
Birželio 24 K – Šv. Jono Krikštytojo Gimimas (Joninės) – I klasė. (Kauno arkivyskupijoje: arkivyskupijos globėjas.)
Birželio 25 P – Šv. Vilhelmas, abatas – III klasė.
Birželio 26 Š – Šv. Jonas ir Paulius, kankiniai – III klasė.
Birželio 27 S – V sekmadienis po Sekminių, – II klasė.
Birželio 28 Pr – Petrinių vigilija – II klasė.
Birželio 29 A – Šv. Petras ir Paulius, apaštalai (Petrinės) – I klasė.
Birželio 30 T – Šv. Pauliaus, apaštalo, paminėjimas – III klasė; šv. Petro, ap., min.

Pamaldų tvarka

Kaunas

Gailestingumo Motinos koplyčia

Birutės g. 1, įėjimas iš Vaidoto g. (prie Panemunės troleibusų žiedo).

Sekmadieniais:

9.00	Švč. Sakramento adoracija.
10.00	Giedotinės šv. Mišios, po jų – katekezė.

Šiokiadieniais:

I-III ir V:	
7.15*	Šv. Mišios / 18.00 gegužinės arba birželinės pamaldos / 19.00 šv. Mišios.
VI:	
9.00	Šv. Mišios.

* Šių Mišių gali nebūti, prašome iš anksto pasiteirauti tel. 8–618–12953.

Galimybė atlikti išpažintį iki rožančiaus (vakarinių pamaldų), šeštadienį ir sekmadienį – iki rytinių šv. Mišių, taip pat kitu laiku paprašius kunigo.

Šiauliai

Švč. Mergelės Marijos Gimimo koplyčia

Vilniaus g. 68.

Sekmadieniais:

16.30 giedotinės šv. Mišios su pamokslu.

Galimybė atlikti išpažintį iki Mišių, taip pat kitu laiku paprašius kunigo.

Galimybė susitarti dėl kitų sakramentų, ligonių aplankymo ir katekizmo pamokų: 8–618–12953.

Šv. Kazimiero prioratas
Birutės g. 1, LT–45320 Kaunas
Tel./Faks: (8–37) 749563
Tel: (8–37) 345357
El. paštas: prioratas@fsspx.lt
Mob.: 8–618–12953
Interneto svetainė: http://fsspx.lt
Mūsų sąskaitos Vilniaus banke:
VšĮ „LAETITIA“, a.s.: LT 17 7044 0600 0100 9465 (aukoms)
VšĮ „LAETITIA“, a.s.: LT 02 7044 0600 0542 9928 (knygoms)
Įmonės kodas: 110089710